

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie zostało wniesione od wyroku Sądu, na mocy którego została oddalona skarga wnoszącego odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 25 lipca 2008 r. dotycząca odrzucenia zgłoszenia do rejestracji graficznego znaku towarowego przedstawiającego główkę gitary w kolorach srebrnym, szarym i brązowym.

Na poparcie swego odwołania wnoszący je podnosi cztery zarzuty.

Sąd nie uwzględnił dokumentów, które zostały przedstawione w załączeniu do skargi. Wnoszący odwołanie uważa, że stanowiły one jedynie uzupełnienie do zawartych w skardze wywodów, a więc powinny być one zostać uwzględnione.

Sąd naruszył art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94, ponieważ nie uwzględnił, że w przypadku trójwymiarowych znaków towarowych odpowiadających kształtowi towaru należy dokonać rozróżnienia na towary masowe i na towary szczególne. Towary szczególne charakteryzują się tym, że w odczuciu właściwego kręgu odbiorców odpowiadają one określonym częściom towaru, które służą właśnie do tego, by wskazywać na pochodzenia. W związku z tym nie mają zastosowania żadne szczególne wymogi dotyczące wykazania zdolności do odróżniania. W tych okolicznościach w przypadku tych części towarów wystarczy już minimum charakteru odróżniającego. Ponadto kwestia zdolności do odróżniania nie została oceniona z uwzględnieniem stwierdzeń wynikających z doświadczenia życiowego, które są znane właściwemu kręgowi odbiorców (muzykom zawodowym i hobbistom), że instrumenty strunowe, jak na przykład skrzypce takie jak Stradivarius, wyróżniają się ze względu na szczególnie kształt główki. Sąd nie uwzględnił też, że w przypadku graficznego znaku towarowego przypominającego tylko część towaru, która zwykle służy do celów odróżnienia, jak na przykład główka gitary, wystarczy już minimum charakteru odróżniającego.

Sąd naruszył określoną w art. 74 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 zasadę badania stanu faktycznego z urzędu, ponieważ w kontekście pytania, w jakim stopniu główka gitary może wskazywać na pochodzenie, nie uwzględnił stosunku reguły do wyjątku.

Sąd naruszył wreszcie zasadę równości, ponieważ nie uwzględnił, że istnieją inne wspólnotowe i krajowe znaki towarowe, które także przedstawiają główkę gitary.

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 9 września 2010 r. w sprawie T-319/05 Konfederacja Szwajcarska przeciwko Komisji Europejskiej, inni uczestnicy postępowania: Republika Federalna Niemiec i Landkreis Waldshut, wniesione w dniu 23 listopada 2010 r. przez Konfederację Szwajcarską

(Sprawa C-547/10 P)

(2011/C 30/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Konfederacja Szwajcarska (przedstawiciel: S. Hirsbrunner, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Federalna Niemiec, Landkreis Waldshut

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi o:

- uchylenie wyroku z dnia 9 września 2010 r. w sprawie T-319/05 zgodnie z art. 61 Statutu Trybunału Sprawiedliwości;
- na wypadek, gdyby Trybunał uznał, że stan postępowania pozwała na wydanie orzeczenia, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej 2004/12/WE z dnia 5 grudnia 2003 r. oraz obciążenie Komisji Europejskiej zgodnie z art. 122 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem kosztami całego postępowania, w tym kosztami postępowania w pierwszej instancji;
- na wypadek, gdyby zdaniem Trybunału stan postępowania nie pozwalał na wydanie orzeczenia, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd zgodnie z oceną prawną wyrażoną przez Trybunał oraz pozostawienie decyzji w sprawie kosztów odwołania Sądowi.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest skierowane przeciwko wyrokowi Sądu z dnia 9 września 2010 r. w sprawie T-319/05 (zwanemu dalej „zaskarżonym wyrokiem”). Na mocy zaskarżonego wyroku została oddalona skarga wnoszącej odwołanie na decyzję Komisji 2004/12/WE z dnia 5 grudnia 2003 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) dotyczącą 213. rozporządzenia wykonawczego z dnia 15 stycznia 2003 r. w sprawie niemieckich przepisów odnoszących się do ruchu powietrznego, ustanawiającego procedury lądowań i startów przy użyciu urządzeń naprowadzających w porcie lotniczym w Zurychu (zwanego dalej „213. rozporządzeniem wykonawczym”) w brzmieniu nadanym pierwszym rozporządzeniem z dnia 1 kwietnia 2003 r. nowelizującym 213. rozporządzenie wykonawcze (dalej „sporne niemieckie środki”).

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- 1) Sąd naruszył prawo przy wykładni i zastosowaniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych, jako że sprowadził jego zakres stosowania do zakazu wykonywania praw przewozowych. Ponadto Sąd pominął fakt, że na tego rodzaju wykładnię art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 2408/92, nawet jeśli okazałaby się ona możliwa w kontekście Unii Europejskiej, nie można powoływać się wobec wnoszącej odwołanie zgodnie z art. 1 ust. 2 Umowy (¹).
- 2) Sąd błędnie zinterpretował i zastosował obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 TFUE (dawny art. 253 WE), ponieważ nie zakwestionował tego, iż Komisja wykluczyła bez żadnego uzasadnienia możliwość zastosowania art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 2408/92. Co więcej, Sąd niesłusznie wychodzi z założenia, że okoliczność, iż Komisja zastąpiła w trakcie postępowania sądowego uzasadnienie podane w zaskarżonej decyzji całkiem nowym „wyjaśnieniem”, nie stanowi zmiany uzasadnienia w toku postępowania sądowego.
- 3) Sąd naruszył prawo przy wykładni i zastosowaniu art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 2408/92, jako że nie uwzględnił praw podmiotu zarządzającego portem lotniczym i osób zamieszkałych w jego pobliżu.
- 4) Sąd błędnie zinterpretował i zastosował zasadę niedyskryminacji. Naruszył on prawo, wykluczając ze swojej analizy prawa podmiotu zarządzającego portem lotniczym i osób zamieszkałych w jego pobliżu będących obywatelami Szwajcarii. Wbrew żądaniom przedstawionym w skardze odmówił on zbadania koniecznego charakteru środków. Sąd zastosował zbyt łagodnie wymóg uzasadnienia opartego na obiektywnych względach. W opinii Sądu interes polegający na faworyzowaniu strefy o turystycznym charakterze nie zasługuje na ochronę, gdyż gospodarcze interesy nie mogą stanowić obiektywnych względów uzasadniających.
- 5) Badanie proporcjonalności przeprowadzone przez Sąd jest dotknięte poważnymi błędami prawnymi. Sąd przeinacza dowody. Nie wyjaśnia w pełni stanu faktycznego. Niezgodnie z przysługującym mu uprawnieniem kontrolnym zastępuje ustalenia faktyczne dokonane przez Komisję swoimi własnymi ustaleniami. Z naruszeniem prawo do bycia wysłuchanym opiera się na założeniach faktycznych, w których przedmiocie wnosząca odwołanie nie została wysłuchana.
- 6) Przy badaniu mniej istotnych ograniczeń Sąd narusza reguły dotyczące rozkładu ciężaru dowodu oraz inne zasady.

- 7) W ramach wywodów odnoszących się do alternatywnego środka w postaci kontyngentu hałasu Sąd przedstawia ewidentnie sprzeczne ze sobą argumenty.

(¹) Przepis tłumacza: chodzi o Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego podpisaną w dniu 21 czerwca 1999 r. w Luksemburgu (Dz.U. L 114, s. 73).

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-548/10)

(2011/C 30/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i C. Egerer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi o orzeczenie, że:

— Republika Austrii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (¹), nie ustanawiając lub nie informując w pełni o ustanowieniu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji tej dyrektywy, oraz o

— obciążenie Republiki Austrii kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 15 maja 2009 r.

(¹) Dz.U. L 108, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-555/10)

(2011/C 30/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii